

проявявате само любовта, която разединява. Любовта има еднакво проявление въ всички хора. Когато тя дѣйствува въ човѣка, кара го да люби, да се учи и свободенъ да бѣде. Любовъ, която не прави човѣка свободенъ, не е любовъ. Любовъ, която обвързва човѣка, която носи заблуждения за него, която го спъва и събужда въ него онѣзи отрицателни качества, е положителна любовъ, тя не е за насъ. Онази любовъ, която сега е потрѣбна на съврѣмненото човѣчество, е любовта, която носи сила вътрѣ въ себе си. Тя е любовта, която трѣбва да внесе миръ, разумностъ и търпение въ човѣшката душа. Тази любовъ трѣбва да внесе себеотрицание въ човѣшката душа. Тази любовъ трѣбва да внесе свободна жертва въ човѣшката душа. Когато ние изучаваме самата природа, виждаме, че въ своитѣ прояви тя носи всички благородни качества, И ако нѣкой пѣтъ ни се показва така груба, то е просто, за да ни унѣти, да ни покаже правия пѣтъ. Нѣкой пѣтъ ни прави като дѣцата. Съ това тя иска да каже: ти трѣбва да имашъ духа на младото дѣте. Какъвъ е духътъ на младото дѣте? — То има силна вѣра. Въ него нѣма двѣ мнения. Каквото кажешъ на оно-ва непоковарено дѣте, то вѣрва безъ колебание, безъ всѣкакво съмнѣние. Дѣтето, това е човѣкътъ който е готовъ да се учи. Стариятъ човѣкъ е разумния човѣкъ. Стария човѣкъ въ материалнитѣ работи не е готовъ даа дава. Той тамъ не е щедъръ, но ако дойде да ти разправя едно-друго, той е готовъ да ти разправя съ часове. Седни при нѣкой дѣдо, ще видишъ, какъ е готовъ да ти разправя това-онова съ часове: но бутнешъ ли този дѣдо за кесията, той казва: не пипай! Умътъ пипай всичко пипай но кесията не пипай! Вслѣдствие на това,